

కవితా కౌముది



రూపం మార్చుకునే ప్రశ్న

డాక్టర్. నూకరాజు బెందుకుర్తి

ప్రశ్న మెల్లగా రూపం మార్చుకుంటుంది...
“నేనెవరు?” అన్న గట్టి రాయి నుంచి,
“నేను ఎలా తయారవుతున్నాను?” అన్న
ప్రవహించే నదికి.

ఇది కేవలం “నేనెవరో?” అనే ఒక్క తలపు
కాదు;

నీ గుండెల్లో చిన్న అలలలా తడుముకునే
మరో ప్రశ్నకు ప్రతిధ్వని

“నేను నేడు

నా లోపల నన్నే

ఎలా తిరిగి రొస్తున్నాను?”

మనిషి స్థిర చిత్రం కాదు,

ముగిసిన పుటల పుస్తకమా కాదు;

అంతులేని కాన్వాస్ పై

ఎప్పటికీ ఆగని రంగు వర్షం.

ఆ చిత్రంలో మెరుస్తూ వచ్చే చిహ్నాలు

జ్ఞాపకాల ముద్రలు,

ఇతరుల నిర్దేశాల నీడలు,

చెప్పలేని భావాల చుక్కలు,

తడబాటైన చర్చల గీతలు.

కానీ

ప్రతి బ్రష్ స్ట్రోకు చివర

నీ స్వంత హృదయ స్పందన వినిపించాలి;

అదే నీ రూపానికి గోప్య రేఖ.

నీ స్వతంత్రత ... నువ్వే ఎంచుకున్న రంగు,

నీ నిజ జీవితం... ఆ రంగు కోసం ఎదురుచూస్తున్న గోడ.

ఈ రెండింటి సంగమ రేఖపై

నీ స్వంత చేతులే

నీ రూపానికి చివరి అక్షరం రాయాలి.

ప్రతి ఊహ, ప్రతి జ్ఞాపకం, ప్రతి నిర్ణయం

నీ ఆత్మకు మళ్ళీ మళ్ళీ రాయబడే ఉత్తరం;

ప్రతి ఉత్తరం చివర

కొంచెం భిన్నమైన సంతకం

“ఇదిగో, ఇదే నేటి నేను.”

నీ కథ

నీ స్వరూపానికి వెలుపల నిలబడి చెప్పే చరిత్ర కాదు;

నీ కథే,

నీ ఆత్మ కంటిలో దర్శనమిచ్చే

నీ అసలు, ఎప్పటికీ తయారవుతూనే ఉండే స్వరూపం.



మనసు రెక్కలగుఱ్ఱం నాగ్రాజ్

వాన పాట !

చెడ్డీలొక్కుంటు కాగితప్పడవల్ని
నీటిలోవదిలి గెంతులేసిన
చిన్నప్పటి నన్ను పలకరిస్తుంది

జేబులో రూపాయి !

ఆకాశంలో నక్షత్రాలకి
నేలకు నిచ్చినవేసే ప్రణాళిక
రచిస్తుంది

కన్నె వాసన!

ఎడారి దారిలో
ముళ్లపొదలకు
పరిమళాల పూలు పూయిస్తుంది

ఆన!

మనిషిని వానరొన్ని చేసి
మహాసముద్రాలు
దూకిస్తుంది

మనసు రెక్కలగుఱ్ఱం

పగ్గాలు వదిలితే
విడదీయలేని
చిక్కుముడుల్లో బంధిస్తుంది

చెలిమి రవిప్రసాద్ చెలమల్లు

పెదవి దొటని భావాలు -

మాటలై పొడిపొడిగా రొలుతాయి
మనసు దొటని ఆశలు -
కలలై కన్నుల్లో కురుస్తాయి
గడప దొటని అడుగులు -
కలలతీరొల్ని చుట్టేసి వస్తాయి

నేలను చేరుకోవాలనిపిస్తే
వేడిమిగానో, వెన్నెల గానో,
వర్షంగానో కురిసే నింగి,
సుడిగాలై నింగిని చుట్టేసే నేల,
అలలుగా చేరలేక ఆవిరిగా మారి
అంబరొన్ని అంటే కడలి

తరచి తరచి చూశాకే తెలిసింది
చేరువ అవ్వడమే చెలిమని

గతంలో వెతుక్కోవడం మాని
అస్థిత్వాన్ని వదులుకొనైనా,
కాలాలు, దూరాలు చెలిపేసి
ఖాళీలు పూరిస్తూ, మనసు నింపుకుంటూ
చెలిమి తీరం చేరుకుంటే సరి

రసరేఖలు

శ్రీధర్ బచ్చోటి

పయనమునకిది గమ్మమ్ము భయమవేల?
 సంద్రమున సాగు నొవకు సార్థకమ్ము
 అర్థమే లేదు తుదిలేని యానమునకు
 ఎన్నడో పయనమును చొలింపవలయు

ఎగయు తరగలతోడ పైకెగిరి యెగిరి
 జలభయలలతో క్రిందికి జొరి జొరి
 సమతలమ్ముననొకపరి సాగి సాగి
 అవగతము కాని పయనంపుటంచు చేర

మనసు వెనుకకు పిలిచి రమ్మనుచునుండు
 తీరమును చేరనేముండు తెలియదంచు
 పయనమే యద్భుతపుటనుభవమటంచు
 కష్టసుఖముల బొటయే ఘనమటంచు

అంతయు ప్రశాంతమయము తీరొంతరమున
 అప్పురోజనదివ్యలోస్యములు లేవు
 ప్రచురభిషణక్రూరదంష్ట్రులును లేవు
 పలుకరింపగ వచ్చు పూర్వజలు లేరు

తొలగె జీవితమ్ముననొడుదుడుకులన్ని
 స్మృతిపథమ్ముననేమియు మిగులలేదు
 బంధములు లేవు కనరావు వైరములును
 కలకలము లేదు కలదు నిశ్చలసమాధి

COMMENTS